

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 15CoE/391/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715216848
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Konček
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7715216848.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte predsedu senátu JUDr. Milana Končeka a členov senátu JUDr. Evy Baranovej a JUDr. Tamary Sklenárovej v exekučnej veci oprávneného: Mgr. Marcela Zummerová, súdny exekútor, Exekútorský úrad Michalovce, Kpt. Nálepku 22, 071 01 Michalovce proti povinnému: M. D., nar. XX.XX.XXXX, O.. A. XXXX/XX, XXX XX A., o vymoženie 55,73 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Dulinom, Exekútorský úrad Michalovce, Ľudovíta Štúra 12, pod sp.zn. EX 3357/2015, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č.k. 5Er/787/2015-7 zo dňa 08.10.2015, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje uznesenie.

II. Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu, so sídlom Michalovce, Ľudovíta Štúra 12, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že tunajšiemu súdu bola dňa 16.09.2015 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pre vymoženie istiny v sume 55,73 eur a trov exekúcie, v prospech oprávneného, a to na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Michalovce č.k. 18Er/200/2005-22 zo dňa 13.03.2014. Súd citoval ust. § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a uviedol, že podľa právnej úpravy účinnej pred 01.09.2005, exekučný súd mohol v uznesení o zastavení exekúcie uložiť iba oprávnenému úhradu trov exekúcie voči súdnemu exekútorovi, pričom prax ustálila, že ak oprávnený trovy exekúcie neuhradil dobrovoľne, nemohol ich súdny exekútor od oprávneného vymôcť vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie, ale musel podať návrh na vykonanie exekúcie inému súdnemu exekútorovi. Po 01.09.2005 môže exekučný súd uložiť povinnosť náhrady trov exekúcie každému účastníkovi exekučného konania, pričom štruktúrnym výkladom § 200 ods. 2 a 3 (teraz ods. 5 a 6) možno prijať záver, že trovy určené v uznesení o zastavení exekúcie vymôže súdny exekútor vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie. Teda vzhľadom na to, že predmetný exekučný titul bol vydaný dňa 13.03.2014, teda po 01.09.2005, súd má za to, že ak súd exekúciu zastaví, súdny exekútor vráti poverenie súdu až potom, čo vymôže trovy exekúcie uložené rozhodnutím o zastavení exekúcie. Súd má za to, že ustanovenie § 60 Exekučného poriadku (súdny exekútor je v určených prípadoch povinný bezodkladne vrátiť poverenie na vykonanie exekúcie) a ustanovenie § 200 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku (teraz ods. 5 a 6), (Ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie a trovy exekúcie vymôže exekútor niektorým zo spôsobov určených na vymoženie peňažnej pohľadávky vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie.) sú vo vzťahu generality a špeciality. Kým ustanovenie § 60 Exekučného poriadku je všeobecnou právnou normou upravujúcou povinnosť súdneho exekútora vrátiť poverenie na vykonanie exekúcie v každom prípade skončenia exekúcie, tak ustanovenie § 200 ods. 5 a 6 je k uvedenému ustanoveniu § 60 Exekučného poriadku vo vzťahu

špeciality. Teda ustanovenie § 200 ods. 5 a 6 upravuje špeciálny procesný postup, v rámci ktorého trovy exekúcie vymôže súdny exekútor niektorým zo spôsobov určených na vymożenie peňažnej pohľadávky, a to vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že povinnosť vrátiť poverenie na vykonanie exekúcie bude platiť až od vymożenia trov exekúcie. Vzhľadom na vyššie uvedené súd má za to, že trovy exekúcie priznané exekútorovi nemôžu byť predmetom dvoch exekúcií a ex lege v zmysle ustanovenia § 200 ods. 6 Exekučného poriadku sú nárokom vymáhaným v konaní sp.zn. 18Er/200/2005, ak ako predmet vymáhania boli už predmetom skoršieho ukončeného konania. Vymáhanie týchto trov začatím nového exekučného konania je rovnako v rozpore so zákonom už len z dôvodu, že sa snaží o vytvorenie trov exekúcie z trov exekúcie tzv. trovy z trov. Z tohto dôvodu súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V danom štádiu konania sa súd trovami exekúcie nezaoberal. O týchto bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žiadosť o udelenie poverenia na základe ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a navrhol tomuto odvolaniu vyhovieť a vydať poverenie na vykonanie exekúcie pre JUDr. Rudolfa Dulinu. Odvolanie odôvodnil tým, že trovy exekúcie nie sú predmetom dvoch exekučných konaní nakoľko v tomto prípade by znamenalo, že by išlo o litispenciú, ktorá vyžaduje rovnakých účastníkov konania, rovnaký vymáhaný nárok a rovnaký exekučný titul, pričom ani jedna z týchto podmienok nie je splnená. Trovy exekúcie priznané v exekučnom konaní Ex 971/2005 uznesením č.k. 18Er 200/2005-22 zo dňa 13.03.2014 vo výške 55,73 eur nikdy neboli predmetom vymáhania, lebo o nich súd rozhodol 13.03.2014, a teda trovy exekúcie právoplatne priznané až 16.07.2014 nemohli byť predmetom exekúcie.

5. Súdny exekútor a povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadrili.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, prejednal odvolanie podľa § 379 a § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože nejde o odvolanie, na prejednanie ktorého je podľa § 385 C.s.p. potrebné nariadiť pojednávanie a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C.s.p.), na doplnenie jeho odôvodnenia a k odvolaniu oprávneného odvolací súd uvádza nasledovné:

8. Podľa § 243h zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Exekučné konanie v predmetnej veci sa začalo dňa 14.09.2015 doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, preto je potrebné na toto exekučné konanie podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia aplikovať ustanovenia Exekučného poriadku účinné do 31.03.2017.

10. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na základe uznesenia Okresného súdu Michalovce č.k. 18Er/200/2005-22 zo dňa 13.03.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.07.2014 a dňa 01.08.2014 a vykonateľnosť dňa 22.07.2014. Týmto uznesením súd prvej inštancie exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom Mgr. Marcelou Zummerovou, Exekútorský úrad Michalovce, Kpt. Nálepku 22 zastavil a povinnému uložil povinnosť zaplatiť exekútorovi trovy exekúcie v sume 55,73 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

11. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné

podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

12. Podľa § 60 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 poverenie na vykonanie exekúcie vydané exekútorovi podľa § 44 exekútor bezodkladne vráti súdu, ak: a) súd rozhodol o vylúčení exekútora (§ 30), b) exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46 ods. 8), c) súd zastavil exekúciu (§ 57), d) súd vydal poverenie pre iného exekútora (§ 57 ods. 2), e) sa exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie.

13. Pred vrátením poverenia podľa odseku 1 písm. c) a e) je exekútor povinný zaslať účastníkom konania konečné vyúčtovanie exekučného konania, v ktorom uvedie najmä výšku vymoženej pohľadávky oprávneného, výšku vymožených trov oprávneného, výšku vymožených trov exekúcie exekútora v členení odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov, náhrada za stratu času a daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty. Konečné vyúčtovanie exekučného konania podľa predchádzajúcej vety zasiela exekútor spolu s vrátením poverenia aj súdu (§ 60 ods. 2 Exekučného poriadku).

14. Podľa ustanovenia § 200 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

15. Podľa ustanovenia § 200 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 trovy exekúcie vymôže exekútor niektorým zo spôsobov určených na vymoženie peňažnej pohľadávky vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie.

16. V predmetnej veci súd prvej inštancie posudzoval, či súdny exekútor, ktorému boli v skončenom exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 18Er/200/2005 uznesením exekučného súdu priznané trovy exekúcie a povinnému uložená povinnosť tieto trovy uhradiť súdnemu exekútorovi, si má tieto trovy vymáhať od povinného v tomto pôvodnom exekučnom konaní alebo môže podať (ako oprávnený) samostatný návrh na vykonanie exekúcie a ako exekučný titul predložiť uznesenie o zastavení (pôvodného) exekučného konania. Odvolací súd zastáva názor, že riešenie uvedeného problému spočíva vo vzťahu generality a špeciality jednotlivých ustanovení Exekučného poriadku. Kým ustanovenie § 60 Exekučného poriadku je všeobecnou právnou normou upravujúcou povinnosť súdneho exekútora vrátiť poverenie na vykonanie exekúcie v každom prípade skončenia exekúcie, tak ustanovenie § 200 ods. 5 a 6 Exekučného poriadku je k uvedenému ustanoveniu vo vzťahu špeciality. Ustanovenie § 200 ods. 5 a 6 upravuje tie procesné situácie, keď pri skončení exekúcie jej zastavením, resp. upustením od vykonania exekúcie neboli uhradené trovy exekúcie a zakotvuje špeciálny procesný postup, v rámci ktorého trovy exekúcie vymôže súdny exekútor niektorým zo spôsobov určených na vymoženie peňažnej pohľadávky, a to vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie bez potreby podania ďalšieho návrhu alebo vydania poverenia. Povinnosť vrátiť poverenie na vykonanie exekúcie bude teda platiť až do vymoženia trov exekúcie podľa § 200 ods. 5 a 6 Exekučného poriadku (súdny exekútor vráti poverenie až po tom, čo vymôže trovy exekúcie). Žiadne iné riešenie úprava Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 neprípustia.

17. Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého spôsob vymáhania trov exekúcie prostredníctvom iného exekučného konania, kde sú trovy exekúcie vymáhané ako samostatný nárok, nie je zákonný. Navyše, postupom oprávneného by vznikli „ďalšie trovy exekúcie“ z trov exekúcie, čím by vznikla duplicita vymáhaného nároku.

18. Keďže súdnemu exekútorovi trovy exekúcie priznané v uznesení o zastavení exekúcie možno vymáhať len v exekučnom konaní, v ktorom tieto priznané trovy exekúcie vznikli, existuje prekážka litispendencie, ktorá bráni tomuto exekučnému konaniu. To znamená, že v predmetnej veci existuje rozpor návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, a preto súd prvej inštancie dôvodne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dôvodne zamietol.

19. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože oprávnený nebol v tomto konaní úspešný a ostatným účastníkom trovy odvolacieho konania nevznikli.

21. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Podľa § 424 C.s.p. dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa podľa § 428 C.s.p. popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).